

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De paucitate amatorum crucis Iesu. XI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Deo firmati & fundati, nullo modo possunt esse elati. Et qui totum Deo ascribunt, quicquid boni acceperunt, gloriam ab inuicem non querunt; sed gloriam, quæ à solo Deo est, volunt; & Deum in se & in omnibus sanctis laudari super omnia cupiunt, & semper in idipsum tendunt.

5. Esto igitur gratus pro minimo, & eris dignus maiora accipere. Sit tibi minimū etiam pro maximo, & magis contemptibile pro speciali dono. Si dignitas datoris inspicitur, nullū datū paruum aut nimis vile videbitur. Non enim parū est, quod à summo Deo donatur. Etiam si poenas & verbera dederit, gratū esse debet, quia semper pro salute nostra facit, quicquid nobis aduenire permittit. Qui gratiā Dei retinere desiderat, sit gratus pro gratia data, pariens pro sublata. Oret, vt redeat; cautus sit & humilis, ne amittat.

CAPVT XI.

De paucitate amatorum crucis Iesu.

I Habet Iesus nunc multos amatores regni sui caelestis, sed paucos baiulatores suæ crucis. Multos habet desideratores cōsolationis, sed paucos tribulationis. Plures inuenit socios mensæ, sed paucos abstinentiæ. Omnes cupiūt cum eo gaudere, pauci volunt pro eo aliquid sustinere. Multi Iesum sequuntur vsque ad fractionem panis, sed pauci vsque ad bibendum calicem passionis. Multi miracula eius venerantur, pauci ignominiam crucis sequuntur. Multi Iesum diligunt, quamdiu aduersa non contingunt, Multi illum laudant & benedicunt, quamdiu consolationes aliquas ab ipso percipiunt. Si autem Iesus se absconderit, & modicum eos reliquerit; aut in querimoniam, vel in deiectionem nimiam cadunt.

Luc. 9. &
22.

2. Qui autem Iesum propter Iesum & non propter suam propriam aliquam consolationem diligunt, ipsum in omni tribulatione & angustia cordis, sicut in summo consolatione benedicunt. Et si nunquam eis consolationem dare vellet, ipsum tamen semper laudarent, & semper gratias agere vellent.

3. O quantum potest amor Iesu purus, nullo proprio commodo vel amore permixtus? Nonne omnes mercenarij sunt dicēdi, qui consolationes semper quarunt? Nonne amatores sui magis quàm Christi probantur, qui sua commoda & lucra semper meditantur? Vbi inuenietur talis, qui velit Deo seruire gratis?

Phil. 3.

4. Rarò inuenitur tam spiritualis aliquis, qui omnibus sit nudatus. Nam verum pauperem spiritu, & ab omni creatura nudum quis inueniet? Procul & de vltimis finibus precium eius. Si dede-

Prover. 31

rit homo omnem substantiam suam, adhuc nihil est. Et si fecerit penitentiam magnam, adhuc exiguum est: Et si apprehenderit omnem scientiam, adhuc longè est. Et si habuerit virtutem magnam; & deuotionem nimis ardentem, adhuc multum sibi deest: scilicet vnum, quod summè sibi necessarium est. Quid illud? Vt omnibus relictis se relinquat, & à se totaliter exeat, nihilque de priuato amore retineat; cumque omnia fecerit, quæ facienda nouerit, nil se fecisse sentiat.

§. Non grande ponderet, quod grande æstimari possit, sed in veritate seruum inutilem se pronunciet, sicut veritas ait: *Cum feceritis omnia, qua precepta sunt vobis, dicite, serui inutiles sumus.* Tunc verè pauper & nudus spiritu esse poterit, & cum Propheta dicere. *Quia vnicus & pauper sum ego.* Nemo tamen isto ditior, nemo potentior, nemo liberior, qui se & omnia relinquere scit, & ad infimum se ponere.

CAPVT XII.

De regia via sancta crucis.

Matth. 16. 1. **D**Vrus multis videtur hic sermo: Abnega te ipsum, tolle crucem tuam, & sequere Iesum. Sed multo durius erit audire illud extremum verbum: *Discedite à me maledicti in ignem æternum.* Qui enim modò libenter audiunt, & sequuntur verbù crucis, tunc non timebunt ab auditione æternæ damnationis. Hoc signum crucis erit in cælo, cum Dominus ad iudicandum venerit. Tunc omnes serui crucis, qui se crucifixo cõformauerunt in vita, accedent ad Christum iudicem cum magna fiducia.

2. Quid igitur times tollere crucem, per quam itur ad regnũ? In cruce salus, in cruce vita, in cruce protectio ab hostibus: in cruce infusio supernæ suauitatis, in cruce robur mentis, in cruce gaudium spiritus: in cruce summa virtutis, in cruce perfectio sanctitatis. Non est salus animæ, nec spes æternæ vitæ, nisi in cruce. Tolle ergo crucem tuam, & sequere Iesum, & ibis in vitam æternam. Præcessit ille baiulans sibi crucem, & mortuus est pro te in cruce: vt & tu tuam portes crucem, & mori affectes in cruce. Quia si commortuus fueris, etiam cum illo pariter viues. Et si socius fueris pœnæ, eris & gloriæ.

3. Ecce in cruce totum constat, & in moriendo totum iacet: & non est alia via ad vitam, & ad veram internam pacem, nisi via sanctæ crucis & quotidiana mortificationis. Ambula vbi vis, quare quodcumque volueris, & non inuenies altiore[m] viam supra, nec securiorem viam infra, nisi viam sanctæ crucis. Dispone & ordina omnia secundum tuum velle & videre, & non inuenies nisi

*Matth. 16.**Luca 17.**Psalm. 24.**Matth. 16.**Matth. 25.**Psalm. 111.**Luca 14.**Ioan. 19.**2. Cor. 11.*